

РЕШЕНИЕ

№ 7484

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **13082** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Х. К. Л. срещу решение № 3593 от 06.10.2025 г., постановено по АНД № 2381/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 131-ви състав. С него е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-022802/09.11.2022 г., издадено от началник група ОПП – СДВР, с което на касатора на основание чл.179, ал.2 във вр. с чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение по чл.37, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Касаторът оспорва приетите за установени фактически констатации. Счита, че НП е издадено при неизяснени обстоятелства и при недоказана вина на участниците в ПТП, доколкото липсвала скица от мястото на произшествието, гласни доказателства на призования, а в следствие заличен по делото свидетел, както и собственоръчно попълнена декларация от другия участник в ПТП. Исква от съда да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, при което да отмени НП № 22-4332-022802/09.11.2022 г.

Ответникът – началник група ОПП – СДВР в представено по делото писмено становище оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила. Претендира разноси.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Настоящият XIV касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка.

На 18.10.2022 г. в [населено място], лек автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Х. К. Л. се движел по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Около 15.25 часа при предприета от негова страна маневра завои наляво за навлизане в друга улица към отбивката за магазин „В.“, без да изчака преминаването на насрещно движещия се лек автомобил марка „П.“, с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от А. Б., който също се движел в [населено място], по [улица], но в срещуположната посока, Л. реализирал ПТП. За настъпилото ПТП бил подаден сигнал от случаен минувач и местопроизшествието било посетено от патрул на ОПП-СДВР и за него бил съставен Протокол за ПТП с приложена скица, съгласно данните на водачите и подалото сигнала лице.

На 18.10.2022 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА, бланков номер 820762, с който срещу Л. било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че на същата дата, в [населено място], по [улица]при управление на МПС – лек автомобил марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , при извършване на маневра завои наляво за навлизане в друг път, реализирал ПТП с насрещно движещ се лек автомобил марка „П.“, с рег. [рег.номер на МПС] , квалифицирано като нарушение на чл.37, ал.1 от ЗДвП.

На база така съставения АУАН било издадено процесното НП № 22-4332-022802/09.11.2022 г. на началник група ОПП – СДВР, с което на касатора на основание чл.179, ал.2 във вр. с чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение по чл.37, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева.

При тези фактически установявания СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. При съставянето им не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Същите отговаряли по форма и съдържание на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Спазени били специфичните правилата за участие на свидетели и за предявяване на акта. Районният съд е обсъдил възраженията в жалбата като по основното от тях е приел, че връчването на наказателното постановление не е от значение за неговата процесуална законосъобразност, а единствено за определяне на началния срок за обжалването му, респективно влизането му в сила. Съдът не е констатирал и други процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на санкционния акт. Правилно бил приложен и материалният закон.

Обжалваното решение е правилно.

Съдът намира за напълно несъстоятелни доводите в жалбата относно правната квалификация на деянието като такова по чл.37, ал.1 от ЗДвП. Посочената разпоредба гласи, че при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътено превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Както и районният съд е отбелязал, описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, напълно кореспондира с посочения състав на административното нарушение, както и с доказателствената съвкупност, поради което отговорността на жалбоподателя Л. е правилно ангажирана.

За неоснователни съдът намира и възраженията, че не са установени по безспорен начин местоположението на автомобилите, броят на пътните ленти и дали в момента на удара

автомобилът на касатора е навлязъл в платното на другия водач или обратното. Показанията на свидетеля А. Б. - очевидец на деянието, макар и участник в ПТП, се подкрепят изцяло от обективните находки, свързани с щетите по двете превозни средства и местоположението им, отразено в протокола за ПТП и скицата към същия, изготвени от контролните органи, протокол за ПТП и декларациите на участниците в него. Показанията на свидетеля А. Д. - служител на ОПП-СДВР, посетил местопроизшествието, допринасят в голяма степен за изясняването в детайли на механизма на произшествието, както и за поведението на водачите. Приобщените по преписката писмени доказателства са логични, последователни и съответстващи си, като не са налице основания за дискредитиране на който и да е от доказателствените източници. С оглед на изложеното, съдът намира, че обективно и безпротиворечиво е доказано, че касаторът не е пропуснал движещия се в насрещна пътна лента лек автомобил, и е навлязъл в същата, в резултат, на което с поведението си е станал причина за настъпване на ПТП между двете МПС.

С оглед изложеното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, решението на СРС, с което е потвърдено наказателното постановление като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в минимален размер от 66,47 евро на основание чл.27е НЗПП.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл първо от АПК, Административен съд - София град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3593 от 06.10.2025 г., постановено по АНД № 2381/2024 г. от Софийски районен съд, 131-ви състав.

ОСЪЖДА Х. К. Л. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: